

[Christmas Møller.]

man paa den Maade lægger en ekstra Byrde paa Arbejdsgiverne og dermed paa et haardt ramt Erhvervsliv. Jeg erkender naturligvis, at i det Øjeblik man ser paa den Størrelse, Virksomhederne har i Danmark, kunde man sige, at det er et forholdsvist lille Spørgsmaal, om de skal betale 3 eller 4½ Kr., men med de efterhaanden fuldkommen fantastiske Byrder, som de tre Regeringspartier i Kraft af deres Forlig lægger paa Erhvervslivet, tror jeg, at man maa være overordentlig varsom med, selv om det drejer sig om mindre Beløb, overhovedet at medvirke til, at nye Byrder paalægges. Derfor maa jeg have Lov til at sige til den højtærede Minister, at han maa blive i det Selskab, hvori han antagelig har befundet sig saa vel saa længe, hvis han vil søge at faa noget igennem paa det paagældende Omraade.

Hvis man nu gaar videre og siger, at saaledes som Loven af 1932 er, vil Arbejdsløshedsfonden ikke kunne klare Stillingen, saa svarer jeg dertil, at saa maa vi tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse paa den Maade, at man paa anden Vis, f. Eks. fra Staten, skaffer Indtægter, eller man maa rejse Spørgsmaalet — som jeg tror, man trods Forliget og alt andet ikke kommer udenom — om Bespareser i den ene og den anden Henseende. Man kan jo ikke være i Tvivl om, at dette er et Spørgsmaal, som det ene af Regeringspartierne, der var saa ivrigt med Hensyn til dette Forlig, i den sidste Tid fuldkommen har ladet ligge.

Med Hensyn til Nødhjælpsarbejdernes Iværksættelse gør Ministeren opmærksom paa, at man ikke har faaet saa meget ud af Bestemmelserne derom, og stiller derfor Forslag om at forhøje Maksimum for Tilskuddet fra 20 til 30 pCt. af den udbetalte Arbejdsløshedsfond. Jeg tror, jeg kan sige, at vi vil se med Sympati paa en saadan Bestemmelse, at vi vil finde det rimeligt og naturligt at overveje, om man ikke skal følge den højtærede Minister her. Ogsaa Forslaget om, at det absolutte Tilskud forhøjes fra 2 Kr. til 3 Kr., vil vi overveje med Sympati.

Derimod kan jeg ikke mene, saaledes som Forholdene er, at Bestemmelsen om 15 pCt.s Fradrag i Arbejdsløshedsfonden vil det være rimeligt og naturligt at slette. Vi maa i hvert Fald for at overveje dette nærmere have en ganske anderledes indgaaende Begrundelse end den, den højtærede Minister har givet i Lovforslagets Bemærkninger og i de Ord, hvormed han forelagde Lovforslaget.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne sige, at vi for vort Vedkommende, som de Realister vi er, naturligvis vil tage Hensyn til den Kendsgerning, at vi staar overfor et Socialreformsdiktat i dette høje Ting, og vi kan kun komplimentere den højtærede Minister, fordi han paa en saa ostentativ Maade giver dette til Kende. Denne Kendsgerning vil naturligvis influere paa den Stilling, vi vil tage til de rent praktiske Forslag og de nødvendiggjorte Ændringer i Arbejdsløshedsloven, som den højtærede Minister stiller Forslag om. Med Hensyn til Realitetsændringerne maa jeg have Lov til at sige til den højtærede Minister, at han paa en Række Omraader hellere maa blive i det Selskab, hvori han er, hvis han vil have saa betydningsfulde Ændringer gennemført, som han her har stillet Forslag om.

Rager: De Ændringer, som den højtærede Socialminister i nærværende Lovforslag foreslaar til Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring af 23. Juni 1932, deler sig i to Afdelinger. Den ene Part er dem, som er en naturlig Følge af Socialreformens eventuelle Vedtagelse, og de maa, forekommer det mig, i Relation til Arbejdsløshedslovgivningen betragtes som redaktionelle Ændringer. Det forekommer mig naturligt og rigtigt, at den højtærede Minister har forelagt dem saa tidligt; hvis de skulde vedtages inden denne Rigsdags-samlings Slutning, kunde det heller ikke godt være senere. Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller komplimenterer Ministeren herfor med et Stænk af Ironi bagved, forstaar jeg det ikke rigtig. Ganske vist er Socialreformen endnu ikke vedtaget, men naar Behandlingen af dette Lovforslag og den videre Behandling af Socialreformen finder Sted samtidig, vil naturligvis disse to Love i deres endelige Udformning blive afpasset efter hinanden.

Den anden Del af Ændringerne er for største Delen Ændringer, som man maatte være belavet paa. Jeg sigter her bl. a. til Bestemmelserne om Arbejdsløshedsfonden. Arbejdsløshedsfonden var jo indtil for et Par Aar siden en velhavende Fond. Det kan man ikke længere sige om den. Men hvis der skal være nogen Mening i at have en Arbejdsløshedsfond, at opspare Penge til Hjælp i arbejdsløse Tider, ja, da forekommer det mig i og for sig at være ganske naturligt, at man har lagt Beslag paa de Midler, der fandtes i Fonden, i Tider som de nuværende, der jo i Retning af Arbejdsløshed har sat en sørgelig Rekord. Det forekommer